

La Veu de Catalunya

5cent.

ANY 1er. NÚM. 9

BARCELONA: DILLUNS 9 DE JANER DE 1899

EDICIO DEL VESPRE

DIARI D' AVISOS Y NOTICIAS
ADMINISTRACIÓ: Rambla de las Flors, 25. — Teléfono núm. 152
PREUS DE SUSCRIPCIÓ: Barcelona, un mes. 1 peseta
Fora, trimestre. 4 id.
ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS
La edició del vespre se reben esquelas mortuorias fins a las sis de la tarde

Anuncis del dia
Sant del dia: Sant Marcell, bisbe i santas Basília y Marciana, verges y martires.
Sant de demà: Sant Pere Unió, dux de Venecia y monjo de Cuxá y Santa Alfrida, princesa y verge.
Quaranta horas: Començan en la parroquia de Sant Just. S' exposa a dos quartes de vint del matí y se reserva a dos quartes de sis de la tarde. Demà començan en la mateixa iglesia.
Cort de Maria: Fa la visita a la Purissim Cort de Maria, a Sant Just ó a Santa Mònica. Demà a la Mare de Deu de l' Ajuda, en la iglesia privilegiada ó a la de la Bonanova ó Sant Agustí.
La Missa d' array: Es de la Feria segona. La de demà, es de la Feria tercera.

Observatori meteorològic de la Universitat
Horas d' observació. — 9 matí 3 de la tarde. — Barímetre a 0 y al nivell del mar. 755.54
Temperaturas. — Máximas: 23.6 sol; 13.5 sombra. — Mínimas: 6.8 sombra. — Termómetro tipo: 21.4. 15.9. — Pluja en 24 horas. — Milímetros: 0.00. — Aygua evaporada: 11.4. 13.6. — Grana d' humitat: 87.0. 89.9. — en 24 horas. — 0.85. — Vento. — Direcció: NNO; ESE. — Velocitat per 1^a 0.4; 8.6. — Estat del cel. — Nivols: Cubert. — Claus: Cumulus cirrus; Cumulus nimbus. — Cantitat: 0.2; 1.0.
Sortida del Sol — 7 h. 34. — Posta, 4 h. 46 m. — Sortida de Lluna. — 2 h. 36 m. — Posta. — 1 h. 5 t

CHAMPAGNE CODORNIU
MEDALLA D'OR EN LA EXPOSICIÓ D'ANVERS
Vendut en los Colmados, Ultramarins, Fondas y Restaurants
LV MEN
Bec d' Incandescencia pe'l Gas
Potencia lumínica 100 bujias
FASO: La meitat del d' un bec ordinari
Prenia ab la seva gran irradiació per los grans establiments y els grans locals.
ESPATX. — Claris, 46 y 48, baixos. — BARCELONA

MARSANS ROF.-Valors y cupóns
Rambla de Canaletas, 2
Saltemen Cubas, emissió 1890 y Obligacions 3 per 100 Fransa, emissió 1878, per a canjia la corresponent fulla de cupons.

OBJECTES PERA REGALOS
FAYANS CATALÁ
ARIBAU, N.º 67

LA REGENERACIÓ SOCIAL
PER MEDI DELS BONS ALIMENTS
Manja-Torre de Sagarra Santa Coloma de Gramanet
del dia. — Llet pura al matí y vespre. — Vins de taula y ranci
Se reben encàrrechs: Portaferrija, 22, porteria y Mercaders, 33, pral. — BARCELONA.

RAMBLA DEL CENTRO 25
MASCARO Y COMAS
4 DUROS
LOTJES D' OR DE LLEY DESDE 2 PESSETAS
LOTJES D' ACER Y NIKEL A PREUS FABULOSAMENT BARATOS
GRAN NOVETAT en articles xapats d' or d' un gust delicat i preciosissims.

er trenta diners
que fos complerta la profecia, els apòstols vengué a Jesús per diners de plata i las turbas faderes de Jerusalem y en la mort y que pateix Espanya, si hi ha redempció semblant en la liquidació del imperi colonial l'ensat a per als mals governs y vengut com un que restava per una vintena de dollars.
de suferir esplotat fa temps pels y políticayres, t'atnat maselló e, arrancat de son cor l' amor ia, li ha estat indiferent la for liquidació pels de dalt senyara establenut de la necessitat putació suferida, inevitable ja rors dels homes qu' han tindr mans los destins del país y encia fatal de una serie no inte a de fets historichs. Los nort e, valentse de la situació aba esperit espanyol, han anat en rencia de París apretant en uejable c'elcol de ferro aquella orgulliosa y cridanera logrant a qüestió de Filipinas a una e regateix d' una indemnida que no arriba (com feya coneix perfectament las perlonias) a pagar lo valor dels els edificis de Manila.
la que cridava: guerra fins a

Lo poble cridaner d' avans ha passat indiferent per la humiliació que may hagi passat un país venent y axó indica que eran xorchs sos entusiasmes.
Cal dirigir per millor cami los sentiments populars.
Recordin las classes directoras que tenen en la seva ma aqueixas masses ductils que com la cera s' emmotllen, y que en sas obras está lo modelo de las obras del poble.
Los designis providencials que senyalan lo cami de las nacions son un insubornable pregón y cal en ells confiar que guihin a Catalunya cap a millors y més seguras vias, pero la poderosos tenen en sa forsa educadora la meytat de la empena que cal dornarhi.
La venta d' un Home Deu per trenta diners fou lo començament de la passió que acabá ab una resurrecció gloriosa y es possible que la desastres actuals siguin també lo preludi de la resurrecció gloriosa de la Patria.
Mataró 1 de janer de 1899.
JOAQUIM COLL Y REGAS.

A proposit de la Exposició de can Parés
Ara fa dos anys, quan per primera vegada van aplegar-se en lo Saló Parés los quadros pintats per senyoras y senyoretas, vaig tenir la mala ocurrentia d' escriure un article encoratjant aquell moviment feminista d' art. Dich «mala ocurrentia» perquè l' endemà de l' article, va caurem sobre un xafelh de cartes recriminatorias y de reconvençions verbals, que m' va deixar mitj aturadit. Si fa, ó no fa, totas las censuras venian a dió mateix:
—Peró... ¿qu' has fet, desventurat? No veus que, protegint aquestas manifestacions mes ó menos artisticas de l' altre sexe, correns el perill de fomentar un snobisme ab faldillas, molt mes ridicul encara que l' snobisme ab pantalons? No n' hi ha prou massa ab aquets snobs que pintan sense mica de dibuix ó qu' escriuen sense gota de sintaxis, qu' encara tingui d' afegirshi una caterva de noyas ó donas de sa casa que, ó bé no passarán de la categoria de pintamonas ó bé, si surten ab la seva d' arribar a artistas, van a riscos d' oblidar, per la ceba de l' art, las afecçions de familia y la missió social de la dona?

—Senyors, senyors, no crech que n' hi hagi per tant... replicava jo als meus censurs. — Vosaltres os mireu la cosa desde un punt de vista absolut y jo me la miro d' un modo molt relativu. En primer lloch, es molt difícil que cap d' aquestas senyoretas, qu' han agafat los pinzells arribi a sentirse marejada pel incens d' una gloria indiscutible. Entre tans milers de pintors de retratos com hi ha haver a França al siglo passat, sols va surtir una *portraitiste*: la Vigée Lebrun; y per lo que toca a la centuria que s' está rematant, a pesar del gran moviment artistic de la *quatrième école*, ab prou feynas un se recorda d' altres noms que ls de la gran escultora Camille Claudel, de la *animalière* Rosa Bonheur, de la paisatgista Berta Morizot, y si hi ha empenya... posemhi a la Luisa Abbema y a la Madalena Lemaitre. Totas las demés pintoras y escultoras, no crech que passin de aficionadas mes ó menos distinguidas y aixó s' compren bé, porque si hi ha una cosa essencialment masculina... aquesta cosa es l' art.
—Allavors, —m' objectavan els contradictors— perquè entabanar a las noyas ab elogis y encoratjaments, si las obras que surtin de sas mans no poden ser res mes qu' un altre género de labores de senyora?

—Donchs, precisament per aixó. Perque unidun de labores. No os fa pena moltas vegadas contemplar com preciosas criatures, plenas de bellesa y d' esperit, vilu-n condemnadas als treballs cursils del paper bristol ó als brodats a la litografia, quan no a las flors de drap ó a las fruytas de cera...? Donchs la ventatja está aquí. La senyoreta qu' agafa un pinzell ó una espátula, ja no pensa may mes ab aquets brodats antiartisticis ni ab aquelles labores ridicules qu' encara no s' han desterrat del tot de telegis y pensions. Solament per véurelas redimidas de semblants cursilerias, s' hauria d' estimular a las noyas pera que seguisin el cami de las arts gráficas, encare que la cosa no tingues mes conseqüencias, com generalment no n' sol tenir. Si, ja ho confesso, no n' sol tenir, perquè las lleys de la naturalesa y de la societat no triguen a imposarse, y fins la nena mes engrescada ab las caborias d' art acaba per pagar lo tribut corresponent a las exigencias de la vida de familia. L' amor, lo matrimoni, la maternitat: veuauqui los enemichs declarats de las afecions artisticas; tan bon punt se presenten aquells tres adversaris... adreu pinzells, adreu caballet, adreu caps de colors!
—Donchs, en aquest cas, es ben bé inútil pèndres la molestia d' iniciarse en un conxèiment tan difícil. Perque pèndre mestre de dibuix y copiar línies y guixos, per que anar a Llotja, com fan algunas, per que assistir a las classes de colorido, si tot aixó, al capde-vall, no ls ha de servir per res?
—Com no ls ha de servir! Per aquesta afirmació si que no hi passo. Si no ls serveix pera arribar a for art, els servirà per mantenir l' afició. La dona que de soltera ha empastixat una tela, quan sigui mestressa de sa casa, voldrà veure quadros per las parets; y quan vingui l' hora d' educar als fills, exigirà qu' aquestos apiguen quelcom de bellas arts... a lo menos una mica de dibuix. Y no s' poch l' avens qu' aixó representa en l' instrucció de la joventut, sobre tot pels que considerem que l' dibuix es una assignatura indispensable, quasi bé un complement del saber escriure, com es la música, en cert modo, un complement del saber llegir...
Totas aquestas reminiscencias de discussions passadas me venian al pensament, quan, al visitar aquets dias la Exposició femenina de can Parés, feya jo notar a una de las mes simpáticas expositoras l' ausencia d' altres companyas que van portar bona cosa d' obras a las duas primeras exposicions.
—Y la fulaneta, qu' s' ha fet?— preguntava a l' adorable interlocutora.
—La fulaneta s' ha casat.
—Y la manganeta?
—La manganeta té relacions...

En gran part veyia confirmadas las mevas previsiones d' un dia, per las noticies que m' donavan sobre la deserció de certas pintoras, algunas de las quals havian donat provas d' innegables facultats.
Aixó no vol dir pas que a l' actual exhibició hi faltin apreciables obretas y fins algunas de ben interessants. Aquí están, per exemple, las flors a l' aquarella de la senyoreta Teixidor, que no m' deixaran mentir. Los petits geranis rosa son deliciosos per la frescura del color y son deliciosos per la calitat de las fullas envellutadas. La mata de clavells, que simbolisa la «Primavera», se fa notar pel vigor intens dels tons enters, y la branca mitj seca de escardots, que representa la «Tardor», ofereix delicadas gamas de suggestiva melangia.
La senyoreta Garmelo, ab lo seu pastell reproduint una mitja figura titulada «Lectora», resol un efecte de llum molt curiós.
La «Ciociara» de la Von Mehren denota seriós estudi del natural.
La senyoreta Julia, deixeplo com la senyora Ubach, d' en Paco Miralles, presenta un tipus titulat «Any nou», ab damiselas y abats que recordan los assumptos de Lancret, ademés d' un quadre representant una «Recepció diplomática», abont sobresortint un grupo de damas ayrosament disposats.
La senyoreta García de Giner exhibeix un tambor molt bonich, y la senyoreta Egozcue un paraván ab flors, de distingida entonació.
Los paisatges de las senyoretas clotinas Oriol y Porras, conservan lo sabor de la terra y revelan una visió original.
Las flors de la senyoreta Ferreras son frescas y gemadas com sempre...
Y encare mancaria fer esment de la varietat de telas exposadas per la Soler, del cap d' estudi de la Gaviria, del bodog de la Mercé Nadal, dels quadros de figura de la Ulsamer, de la «Llisa de mitja» de Sor Consell y d' altres estudis pintats per las senyoretas Gossé, Vilaret, Baxarias, Pujol, Auger, Murillo, Borrás, Valls, Mercader, Catarin, Torres, Galcerán y altres que sense dupte oblidem, pera donar idea completa d' aquesta exposició, que si no resulta tan notable com la primera que s' va celebrar, posa en cambi de relleu la constancia y

l' aplicació de las senyoras y senyoretas que dedican el talent y los ratos d' oci al cultiu de l' art.
Ab perseverancia es pot fer molt; y com diu lo crítich Alexandre, parlant de la 7.ª Exposició de las *Femmes Artistes*, qu' actualment se celebra a París, «essent com son las donas tan arriamadas a la seva... per que no han d' arribar a pintar bé, una vegada s' ho hagin ficat al cap?»
R. CARRERAS.

Notas politicas
En La Dépêche, de Tolosa, del dia 8, lo corresponent d' aquest diari en nostra ciutat, diu que corre per aquí la noticia de que en un centre industrial de molta importancia, s' está formant un projecte d' arancel, lo qual, un cop llist, se presentará al Govern espanyol per una comissió d' industrials catalans, exigint que ls posi en vigor; y en cas de que l' Govern no atingues aquesta exigencia, l' amenassaran ab una campanya regionalista implacable menada per los industrials y fabricants, y fins li farian veure lo perill de que fes molt de cami la corrent separatista, que fa algun temps hi ha a Catalunya.
Creychem que res hi ha de cert en axó que conta a la Dépêche son corresponent. Mes, sia com vulga, estém ben segurs del cable que faria l' Govern espanyol d' aquesta suposada actitud dels productors catalans. Si una comissió d' ells se presentava ab aquets terros a Madrid, lo president del Concell y l' ministre d' Hisenda se posarian d' acort y assajarían la comedia. Quant la comissió ls presentaria, quatre parauletas ben ditass y una quantes copets d' amich a la espaltilla de cada comissionat, y jaden fums dels industrials de Catalunya.
Y sinó, al temps.

Los fills de la nit
Cada dia ens que me'n puga sostreure degut a mas particulars obligacions, me toca presenciar un espectacle trist, una nota dolorosa, nota darrera del concert del treball, amor, voluntat y falaguera ilusions de la jornada que acaba.
Está pera neixer lo non dia quant me llenso al carrer cercant repós a la passada tansa. Los carrers de Barcelona estan casi deserts; sols per las Ramblas contadas personas, indecises, sens carrera fixa, com no sabent l'ont dirigit-se, se bellugan projectant sa viva sombra devall las llántias electricas que escumpan un devassall de claror per tant poca gent. D' en tant en tant un cotxe passa escapat; més enllá la central ó lo cotxo-correu se dirigeixen a l' estació; més amunt passa com un llam pel meu costat una bicicleta ab son ciclista portant un paquet de diaris a l' esquena pera aconseguir lo primer correu...
En fi, lo moviment de una Barcelona nova y desconeguda d' aquelles personas que retiran a las primeras horas de la nit y s' llevant a las primeras del dia.
Jo segueixo sol sent ma via; es alas horas quan contemplo l' trist espectacle. Per los bancals de las portas de las casas, pels recóms dels carrerons, devall dels pórtichs del teatre del Liceo, pels de la plassa Real y per tot bent los sumptuosos palaus ofereixen un débil resguart al vent y al fred de la nit, contemplant jovers y tendres criatures dormint abandonadas allí, com a fullas que l' vent hi hagués arrecarat, com escombraries de la societat allí depositadas perquè las arreplegui lo primer broas que per allí passi. No estant pas ajeguts com lo senyor, lo menestral y l' pobre en son lit més tou y calent, asseguts a terra, ab una bufandeta entortolligada pel coll, la gorra ficada fins a las orellas y lo cap entre los brassos tal com posa l' aucell lo cap dessota l' ala, ells passen allí la nit, potser malehint lo mon que los abandona, potser dormint tranquilament sens ni pensar que hi haja al món ben refets hatallases de llana y tons coixins de plomas, blanchs y nets llenols de fil y peludas flaseadas. Allí reposan sens pensar que sobre seu, darrera aquelles parets de pedra picada, descansan entre fines catifes altres mes dixxosos mortals.

¿Qui son aquells infelissos? Pocas horas avants los he vist formiguejar a la porta de l' impremta esperant ansiosos la sortida del diari de la nit. Passan allí mitja hora alegre, eridant y rient, dient espatotjadas, sens preocuparse de la seva sort, sens pensar que al cor d' aquella nit que comensa, se trobarán sols, sense casa ni abrich, abandonats en mitj del carrer, dormint sota la llum electrica, sense ni lo consol de tenir per company la foca tau amiga de la són y del repós.

Tot passant, pel seu aspecte ne conech alguns. L' altre dia, sota ls porxos del Liceo, dormia tot arropit un noyet de poch anys, que aquell vespre, veyentme fumar m' havia demanat un cigarro. Bufava un vent tempestuós que arrancava las fullas secas dels plátanos, y aquell vent que tant poch molestava als demés mortals en sos lits, com si tingues encara un restu de pistat per aquella criatura abandonada, arremolinava a son entorn una catifa de fullas secas que li servian de coixí, colgantlo fins a mitjas camas. Benehidas fullas que arrencadas també del arbre y rodolant pel carrer, unian sa sort a la d' aquell noy, com si fos un seu germá.
Veyent cada dia aquest espectacle penso: No hi ha, donchs, pietat per aquestos desheredats del món? La Barcelona rica, comercial y bancaria, que axeca palaus y constitueix poderosas empresas, no pot donar una engruna del seu beneatjar a m' aquestos infelissos? ¿Qué costaria alzar una barraca abont qu' no te casa ni lit, pogues trobar un cobert y un catre abont passar la nit, colcantse axí, may siga sino al nivell de las bestias domesticas, que en aquelles horas de nit may veig pel carrer abandonadas?

Sultán
Com a mostra del estil y bondat de la obra *Os meus amors*, de Trindade Coelho, traduhit per Rafael Altamira y publicat per l' editor senyor Gili, formant lo volum XVI de la «Biblioteca Elzevir ilustrada», reproduhim en catalá, del quadro titolat *Sultán*, preciosa per sos matissos d' ègloga, per són to de poesia bucolica, los següents
Fragments
I
A posta de sol, en Tomás d' Eira entrava a casa seva... cruixit de passar tot lo dia treballant al camp...
Partia una gran llesta de pa, un tros de formatge blanquissim, de la llet de las sevas cabras y s' assentava aconsoat al extrem de l' ample escala de pedra que dava al carrer, arromangat, en manegues de camisa, molt a gust seu.
Costuma seva inveterada: tanstot se sentava, mastegant una «caixelada», deya al seu fill:
—Ascolta, Manel; fésme venir al Sultán.
Lo baylet feya correr lo furriat d' una porteta lateral que grinyolava sobre las xarneras al impuls de sos brassos rodantxons, es posava a saltar d' alegría, eridant desde fora del carrer.
—¡Sultán, vinam aquí, Sultán!
Del fondo negre del corral... se destacava llavors lo capet bru d' un borriquet, orellas tesses, grans ulls d' una tristesa constant ab moviment pausat de las peludas parpelles.
Y s' quedava allí aturat, absort, molt plantat sobre sas primas potetas, mirant a n' en Tomás que l' cridava ab grans grimassas d' alegría en sas faccions recremadas, gojós de veurer la seu Sultán.
Més, lo borriquet no dava ni un pas, divertintse en fer despacientat a n' en Tomás, mirantlo fitament... Se li hauria pogut llegir en la mirada, blana é impassible, lo despreci fet, glassat, ab que semblava considerar al seu amo...
Pero era aixó precisament lo que l' bon llaurador trobava graciós. Y llavors comensava a parlar ab gran serietat, entre conformat y modés al desderezos borriquet, —lo pá y l' formatje en una má y a l' altre lo ganivet de mitja lluna.

—Y donchs, ¿qu' no veus, Sultán?
—¡No! —semblava respondre l' animal. Y abstrert, continuava embolcallantse en son mirar pregué. Tot just, de tant en tant, trencava l' armonia d'

VARIETATS

Un viatger encaixonat

La diari de Viena, Neue Wiener Tagblatt, té lo divertit relat de las aventuras d'un viatger que s'ha proposat anar d'una vila de Moravia fins a San Petersburg, amagat dins d'una caixa de fusta, per faltar-li los fondos necessaris pera poder pagar lo viatge.

Los seus amichs, a los quals va fer saber l'astucia en projecte, decidiren ajudar-lo, ja que s'els presentava l'oportunitat de divertir-se pel seu compte. Feren construir una caixa, més llarga que ampla, que permetés poderli jeure estirat sobre un bon jas de palla; se providé lo interior ab mantas y queviures, com carn salada, pa,

ampollas de vi, un canteret d'aigua y un pot vuyt que s'pogués tancar hermeticament. Tots aquests objectes, ben enfilats, foren penjats a n'els corresponents claus dintre de la caixa, ab l'objecte de que no s'moguessin gayre durant lo transport.

Quan tots los preparatius foren terminats, l'esmentat individu s'enquibí dins d'aquella estreta habitació; los amichs clavaren la tanca de la caixa, la feren portar a l'estació pera facturar-la, tenint la precaució de posarhi a la part de fora un lleterero que deya: «Que no s'tombi! No posaria dret!»

Emperó, l'aventura havia de tenir finalment un desastrós desenlloch. Després d'un viatge d'unes quantes horas se tingueren de trasbalsar las mercaderias d'un vagó al altre, y dos mossos del ferrocarril gira-

ren la caixa ab tals sotregades, que lo pobre diable que hi estava reclós no sapigué a quin sant encomenarse. Y com si no n'tingués prou del primer tomballó, una volta fon posada la caixa en lo nou vagó s'hi tingueren d'enquibir altres bultos, per lo qual fou aquella girada y pesada dreta, ab tan mala sort, que l'viatger va quedar cap-per-vall.

La situació fou esgarrifosa, y encara ho fou més quan los ferrells que estaven penjats dintre de la caixa s'espargueren, cayent damunt del pobre reclós, vuytadant las ampollas y l'cantaret pel seu demunt y cayentli un pot sobre del cap que li parti lo nas. De sobte, comensá a congestionar-se lo cervell y s'posá a cridar ab totes las sevas foras. Tot d'un cop los mossos deixaren anar la caixa, y tots esparguts fugiren precipitadament.

Lo quefe d'estació fou avisat inmediatamente, mes al obrirse la caixa, s'trová que lo infelís estava desmayat...

De prompte, se suposá que s'tractava d'un anarquista, per lo qual no rebé un tracte gayre carinyós, fins que al intervenirli los facultatius sortí, al cap d'unes quantes horas, del seu ensoyiment, y li fou possible, tot plorant, donar explicacions de la seva desgraciada aventura.

Fou castigat ab quaranta vuyt horas d'arrest després de 17 dias de presó preventiva.

ENDEVINALLAS

Quant no 'n tenia t'en dava;
Ara que 'n tinc no te 'n puch dar;
Busca un altre que no 'n tinga que t'en donaré.

Que quant jo no 'n tindrè t'en donaré.

Quant baixa, riu; y quant puja, plora.

Lo camp es blanch,
la llavó es negra,
cinch sont los bous
que menan la rella.

Talaret, malaret,
no té camars y s'té dret.

Las solucions d'endevinalles

Solucions de las endevinalles d'ahir

LA SAL,
LA LLUNA,
LO PI, LA PINTA, LA CLOSCA DEL PIS,
LO PINTÓ.

Solució del geroglífich
MACRANA.

GUANO PINKLEY ERNEST COULET

39, Ronda de Sant Pere, 39.--Barcelona

SERVEYS DE LA COMPANYIA TRASATLANTICA DE BARCELONA

LÍNEA DE LAS ANTILLAS NOVA YORK Y VERACRUZ

Combinació a ports americans del Atlántich y N. y S. del Pacific

Cada mes surten de Barcelona y de Cadix vapors para Las Palmas, Puerto-Rico, Habana, Progreso y Veracruz y además ab trasbord para los puertos de Puerto-Rico, Cuba y Santo-Domingo. La carga s'admet fins a dos dias abans de la sortida.

Línea de Filipinas.—Cada mes surten de Barcelona vapors para Port-Saïd, Adén, Colombo, Singapore y Manila. La carga s'admet fins a la vigília de la sortida.

Línea de Fernando Poo.—Cada mes surten de Barcelona y de Cadix vapors para Las Palmas, ports de costa O. de Africa y golf de Guinea.

Servicio de Tánger.—Lo vapor «Joaquín del Pílagos» surt de Cadix los dilluns, dimecras y divendres, para Tánger, Algeciras y Gibraltar, retornant a Cadix los dimecras, dijous y dissabtes.

Para más informes en Barcelona, Ripoll y Comp., Pla de Palau, cantó al carrer de la Marquessa.

VAPORS TRASATLANTICHS de Pinillos, Izquierdo y C.

Sortidas fixas para las Antillas, Mejich y Estats-Units

Para Puerto-Rico, Habana, Cienfuegos y Veracruz

Sortirà a primers de Janer lo vapor:

MIGUEL M. PINILLOS

Admet càrrega y passatgers pels ports citats y Canarias y ab trasbord a Veracruz, donantne coneixement directe, para Tampas, Frontera, Campeche, Progreso y Guaymas.

La se reb en lo tinglado de la Companyia (molt nom).

Consignatari: Rómulo Bosch y Alsina. Plassa d'Antoni Lopez, 15, principal.

Aygua Minero-Medicinal Natural de la Font

—PURGANT—

RUBINAT-LLOORACH

20 ANYS D'EXIT UNIVERSAL

Superior a todas las ayguas cloruradas y magnesiadas
BROLIA de la mateixa den: NO ES DE POU, com ho son moltes de sas similars. Unica que purga inmediatamente a petitas dosis y sense irritació. Combat maravellosament todas las malalties del aparat digestiu.

S'emplea particularment para corregir las malalties següents: Constipació cansonera de ventre, infarts crònichs del fetge y melsa, obstruccions viscerales, desordres funcionals del ventrell y budells, febres y dipòsits biliosos, febres tífoides, congestions cerebrals, afeccions herpètiques, febre gripal, escrífalus (tumors frets), obesitat (grosaria), etc.

Exigir sempre en las ampollas la etiqueta groga, portant aquest escut ab lo nom de Rubinat, la firma y rubrica del DR. LLOORACH en lo coll de las mateixas.

LIQUIDACIO

D'Articles d'Esriptori, Dibuix, Pintura i Objectes pera regalos

1, PLAÇA SANTA ANA, 1

Per cambi de local se liquidan fins al dia 15 del corrent Janer, els géneros existents de dits articles.

GRAN REBAIXA DE PREUS

ULLS DE POLL Y DURICIAS

se curan desseguida usant lo

CALLICIDA ESCRIVÀ

Es de color clar y transparent. No es perillós d'usarlo com moltes de sas imitacions. Es fàcil d'usar: se torna dues o tres vegades l'ull ab poll d'uridicia ab lo pinzellot anet en lo CALLICIDA cada volta que s'usa y al cap de 4 o 5 dias cau l'ull de poll.

Estoix, ampolleta y pinzellot, 6 rals

Se ven per tot Espanya, Portugal y Américas. A Barcelona, a casa del autor

Jaume Escrivà, Farmacia de la Estrella.—Fernando VII, 7,

(cantonada del carrer d'Arolas, en front lo passatge de Madex)

NERVIOS
Curació segura de las enfermedades

NERVIOSAS
tomando el acreditado

POLIBROMURADO BERTRÁN

Medicamento eficaz en España y reconocido como tal por los eminentes médicos españoles (Real de San Juan), en Alemania, Italia de San Vito, en Suiza, en Bélgica, en Francia, en Inglaterra, en Portugal, en España, en América, en Australia, en África, en Asia, en Europa, en Oceanía, en todas las partes del mundo.

Indicaciones: migrañas, palpitaciones de corazón, vértigos, temblores, agitación nerviosa, insomnio, convulsiones, etc.

Se vende en todas las farmacias y droguerías.

En Barcelona: Farmacia Bertrán, Plaza de San Juan, 1.

FORA PEL MOIXI!

Los POLVOS COSMETICOS DE FRANCH trahen en pochi minuts lo pol de qualsevol part del cos, mata sas arrels y no torna a sortir. No irrita l'cutis. Aquest depilatori es utilissim a las senyoras que tingan pel moixi (velló) a la cara y braços, perquè ab ell poden destruirlo.

Un pot: 250 pessetas. S'envia certificat per correu. Si per endavant se reben 3,50 pessetas en llibres de Giro mútuu o en sellos de correu.

FARMACIA BORRELL

Comte del Assalt (carrer Nou), núm. 52, BARCELONA

VÍ AMARGÓS

Tónico nutritiu de Peptona, Quina Gris, Coca del Perú y Vi de Málaga

Es lo millor dels tònics y l'únic reconstituent natural y complet. De gust sumament agradable y tolerat per los ventrells més sensibles. Proporciona als mals gèstics los materials necessaris pera fer una bona digestió. Excita la gana, activa la nutrició y fa recobrar las foras.

Lo **VÍ AMARGÓS** es lo vi dels convalescents, de las personas debilitadas, dels anèmichs, y en general, de tots aquells individus que, agotadas las foras digestivas, necessitan, no obstant, fer us d'un aliment nutritiu y restaurador.

NERVIS

Para curar la Epilepsia (mal de San Juan), Corea (ball de San Vito), Histéris, Trasmor, Migranyas, Palpitaciones del cor, Pérdida de la memoria, Vértigos, Delirios, Convulsiones y demás malalties nerviosas, té fama universal lo

ELIXIR POLIBROMURAT AMARGÓS

No ataquen los brillants dicatmens ab que nos han honrat los més ilustres metjes d'Espanya y Américas. Demanante prospectes.

GRAN FARMACIA AMARGOS

Plassa de Santa Agna, número 9.—Barcelona

Esquelas mortuorias
S'admeten fins a las sis de la tarde y fins a las tres del mati

Teoría y práctica dels adobs

per en JOAQUIM AGUILERA

LLIBRE INTERESSANT Y NECESSARI PER TOTS LOS AGRICULTORS

Se ven a 3 pessetas

en todas las librerías y en la Administración d'aquest diari.

RAMBLA DE LAS FLORS, NÚMERO 25, BARCELONA

Champagne Sardà DE REUS

Medalla d'or en varias Exposicions

La fabricació del Champagne a Espanya fou introduhida fa més de 50 anys per la Casa Francisco Gil de Reus, y son successor D. R. Sardà Montseny ha arribat a un perfeccionament tal en sa elaboració, que lo CHAMPAGNE SARDÀ es sola comparable a las grans marcas francesas.

Probeulo y os convencereu.—Demanaleu per tot arreu

Tres classes: extra, superior y corrent.

En la classe extra n'hi ha de dols y sech.

Taller de Joyería DE R. CALLIS

Portaferriera, número 25.—Plassa Cucurulla

Compra d'or, plata y joyas de pedreria fina, compra y venda de platino, compra de papeletas d'empenyo dels Montes y Sucursals.

LA ESPANYOLA BRUCH, 106

GRAN FÁBRICA DE COTILLAS

500 COTILLAS DE PRODUCCIO DIARIA

EXPEDICIÓ A PROVINCIAS Y A ULTRAMAR

SECCIÓ ESPECIAL PERA LA VENDA AL DETALL

Las senyoras que visitin aquest establiment trobaran agermanadas, la economia ab la solides y la elegancia.

Especialitat de la casa.—Cotillas de tela abrotxada ab un 50 per 100 de economia sobre todas las dones cases d'Espanya.

Ab un petit avís, anirà una oficiala a pendre la mida a domicili.

CLINICA-MANAUT DISPENSARI PUBLIC

Comte del Assalt, número 43, primer

Malalties de la matris, de la bufeta, dels ovaris, trompas y demás entranyas de la dona.

Curació de las malalties que dependeixen del embrás, del part y del sobrepart.

Tumors, llagas, fistulas, erupcions, catarros, hemorragias, alteracions menuales, trastorns funcionals, etc., etc.

CONSULTA PUBLICA especial para las malalties de la dona: de 11 a 12.

CONSULTA GENERAL, para toda classe de malalties d'homes y dones de 3 a 4.

HABITACIONS PERA OPERADAS PENSIONISTAS

Personal facultatiu. Servey permanent.—Asepsia, comoditat, llum electrica, etc.—Consultas per escrit: Comte del Assalt, núm. 43, primer.

LLIBRERIA DE FRANCISCO PUIG

Plassa Nova, 5, Barcelona

Plano de Barcelona y pobles agregats. 5 pessetas

Plano de Barcelona y pobles agregats (edició reduhida) 050

Plano de Catalunya, tot per lo tinent coronel de E. M., don Ramón Morera 5

Plano de la reforma de Barcelona (projecte Baixeras) 250

Guia Diamant de Barcelona (edició de butxaca) 250

Guia Diamant de Montserrat (edició de butxaca) 250

BORRASCA DE NEU

PER PUSCHKIN

Jeta; zats ti un poeta i hegués observat, diria:

«Se amor non é, che dunque?»

Efectivament, Burnin era un jove amb una bona educació; era un home sense pretensions, y no tenia un lleuger tint d'ironia en sa conversa.

La seva conducta envers Maria fou senzilla y franca, pero ja podia dir-se que lo que volgués, que s'els seus ulls y la seva anima la seguien. Las sevas maneres eran modestas y complacents per als que tenia fama d'haver sigut un dolent; mes aixó lo rebaiaba en 'ls ulls de Maria, que, com la majoria de las joves, se mostrá orgullosa y perdonaria.

Més que tot aixó, emperó, més que'l seu carinyo, més que la seva agradable conversació, més que la seva interessant pel·lícula, més que'l seu bras dretat per una

bala, més que tot aixó estimulava la seva curiositat, la conversa y la fantasia del jove. No podia menos que confessar-se a si mateixa, que li tenia estimació; probablement havia ell també observat ab son geny y sa experiencia del mon, que ella també lo preferia.

«Com es, donchs, que encara no s'el havia vist en 'ls seus pous pera rebre la sua declaració? Què l'retenia? Era tal volta una inseparable sempre del veritat?»

«No l'he coneguda mai», ella 's ne

la timidesa.

«Els amor? Era ara»

«Els amor? Era ara»

«Els amor? Era ara»

«Els amor? Era ara»

«Els amor? Era ara»

«Els amor? Era ara»

«Els amor? Era ara»

«Els amor? Era ara»

troua se mostrá altament satisfeta de que la seva filla hagués trovat per fi un promés digne d'ella.

Un dia que la dama anciana estava sentada en lo menjador, barrejant las cartas pera una partida de «grand patience» entra Burnin preguntant per Maria:

—Está en lo jardí—foi la resposta.

—Ja hi pot anar; jo 'ls esperaré aquí.

Burnin sortí y l'anciana se zanyá dient:

—Deu vulgui qu' aquest assumpte se resolgui avuy.

Burnin trová a Maria sentada prop del

d'un sazar, ab un llibre a la ms,

una veritable heroína,

hiaren los

llac som

vestida de blanch

de novel·la.—Després que

primers saludos acostumats, callá Ma-

gawilowa intencionadament, aumen-

tant de aquest modo la mútua cohibició

de la que tant solament una declaració

podia lliurarlos.

Així succeí; sentint Burnin lo molest

de la situació, va declarar a Maria que ja

feya temps que havia cercat una ocasió

per obrirli son cor y que l'hi pregaba d'es-

col·larlo directament ench minuts.

«Què dius?», exclama Maria.—«Què

troua se mostrá altament satisfeta de

que la seva filla hagués trovat per fi un

promés digne d'ella.

Un dia que la dama anciana estava

sentada en lo menjador, barrejant las

cartas pera una partida de «grand paci-

ence» entra Burnin preguntant per Ma-

ria:—Está en lo jardí—foi la resposta.

—Ja hi pot anar; jo 'ls esperaré aquí.

Burnin sortí y l'anciana se zanyá

dient:—Deu vulgui qu' aquest assump-

te se resolgui avuy.

Burnin trová a Maria sentada prop

del d'un sazar, ab un llibre a la ms,

una veritable heroína,

hiaren los

llac som

vestida de blanch

de novel·la.—Després que

primers saludos acostumats, callá Ma-

gawilowa intencionadament, aumen-

tant de aquest modo la mútua cohibició

de la que tant solament una declaració

podia lliurarlos.

Així succeí; sentint Burnin lo molest

de la situació, va declarar a Maria que ja

feya temps que havia cercat una ocasió

per obrirli son cor y que l'hi pregaba d'es-

col·larlo directament ench minuts.

«Què dius?», exclama Maria.—«Què

troua se mostrá altament satisfeta de

que la seva filla hagués trovat per fi un

promés digne d'ella.

Un dia que la dama anciana estava

sentada en lo menjador, barrejant las

cartas pera una partida de «grand paci-

ence» entra Burnin preguntant per Ma-

ria:—Está en lo jardí—foi la resposta.

—Ja hi pot anar; jo 'ls esperaré aquí.

Burnin sortí y l'anciana se zanyá

dient:—Deu vulgui qu' aquest assump-

te se resolgui avuy.

Burnin trová a Maria sentada prop

del d'un sazar, ab un llibre a la ms,